

det efter min Opfattelse bød langt bedre Betingelser for Arvefæsterne, specielt for de Arvefæstere, som findes i den Kreds, jeg har den Ære at repræsentere, end det nu foreliggende Lovforslag. Men paa den anden Side skal jeg ikke paa nærværende Tidspunkt tilraade det høje Ting at gaa til en Forhandling, hvorved det nu foreliggende Lovforslag kunde blive forandret. Jeg tror nemlig, at det nu fra Landstinget fremsendte Lovforslag dog byder saadanne Vilkaar baade for de bornholmske og de øvrige Arvefæstere i vort Land, at vi med rolig Samvittighed kan gaa til at vedtage dette Lovforslag. Den største Betænkelighed, jeg nærer ved det foreliggende Lovforslag, er, at det ikke har tvungen Afløsning. Det var Betingelsen i det Lovforslag, Kommissionen havde udarbejdet, men her bliver Afløsningen frivillig, og det vil sikkert gaa saaledes, som den højtærede Finansminister udtrykte det, at en Del vil afløse, maaske største Delen, men at der vil være mange, som ikke gør det. Det var et af de Hensyn, som gjorde, at Kommissionen i sin Tid blev enig om, at der skulde afløses paa et saadant Grundlag, at alle disse gamle Arvefæsteafgifter efterhaanden forsvandt, og at Statskassen blev fri for at regne med disse forældede Indkomster, samtidig med at Ejerne af disse Parceller kunde blive fri for de uheldige Afgifter.

Der er imidlertid et bestemt Forhold, jeg vil bede den højtærede Finansminister udtale sig om. Det gælder navnlig de bornholmske Arvefæstere, men vistnok ogsaa Arvefæstere andre Steder i vort Land. Hvis en Afløsningssum, beregnet paa den Maade, som nu foreskrives i Lovforslaget, bliver opsagt til Indløsning af vedkommende Arvefæster f. Eks. 1. Oktober 1916, opfatter den højtærede Finansminister da den kommende Lov saaledes, at samtidig med, at denne Arvefæster indbetaler sin Afløsningssum den 1. Oktober 1916, bliver han fri for at betale den Arvefæsteafgift, der som bekendt er forfaldet for 1916, men som først betales i Aaret 1917? Arvefæsteafgifterne betales, i hvert Fald paa Bornholm, paa den Maade, at i December 1916, for at blive ved dette Tal, erlægges der et foreløbigt Afdrag for Aaret 1916, men den endelige Rest for 1916 betales først i første Termin 1917. Jeg vil altsaa spørge den højtærede Minister, om den Arvefæster, som afløser og betaler sin Afløsningssum 1. Oktober 1916, er fri for at betale Arvefæsteafgift de to

følgende Terminer for det Skatteaar, som er forløbet.

Med disse Ord skal jeg, skønt med Beklagelse over, at Lovforslaget ikke har samme Form nu som forrige Gang, vi havde det til Behandling i Folketinget, henstille til det høje Ting at tage mod dette Lovforslag med Velvillie og gennemføre det i den Skikkelse, hvori det foreligger.

L. Pedersen: Efter at have hørt den Redegørelse, den højtærede Finansminister har fremsat her, bliver der ikke ret meget tilbage at bemærke for mit Vedkommende med Hensyn til det Amt, hvis Interesser jeg nærmest skulde repræsentere. Jeg er Finansministeren meget taknemmelig for, at han overhovedet har fremsat dette Lovforslag, og jeg er det tillige, fordi han er villig til at modtage de Ændringer, som Lovforslaget er undergaaet i Landstinget. Skønt jeg ikke er lige tilfreds med alle de Ændringer, som der er foretagne, forekommer det mig alligevel, at Lovforslaget, som det nu foreligger, er saaledes, at man kan være vel tjent med at vedtage det, og da det er af største Interesse for en hel Del Skatteydere i Landet at faa denne Sag afgjort jo før jo hellere, skal jeg tillade mig at anbefale det højtærede Ting at vedtage Lovforslaget, som det nu foreligger, hurtigst muligt. Derved tror jeg, vi tjener de Interesser, vi er satte til at varetage, paa bedste Maade.

Johan Knudsen: Hvis dette Lovforslag ophøjes til Lov, hvilket jeg haaber, vil en Række Stridsspørgsmaal mellem Staten og private være ude af Verden. I den Valgkreds, jeg har den Ære at repræsentere, og som berøres meget af Lovforslaget, har der været nogle — jeg tror ikke mange, men dog nogle — som var utilfredse med det oprindelige Regeringslovsforslag. Disse utilfredse kan altsaa undlade at afløse, idet Afløsningen skal være en frivillig Sag. Men de mange, der ønsker at afløse deres Jordebogsafgifter, vil blive stillet gunstigere end før, idet der gives dem en Præmie af 10 pCt., dersom de har bragt Afløsningen i Orden inden 5 Aars Forløb, og paa Grund af de Lettelser, de faar baade med Hensyn til Vurderingen og med Hensyn til Stempel- og Tingslæsningsgebyret. Lovforslaget vil ikke betyde noget Tab for Statskassen, tværtimod! Den endelige Afløsning vilde efter Regeringens Forslag, naar den i